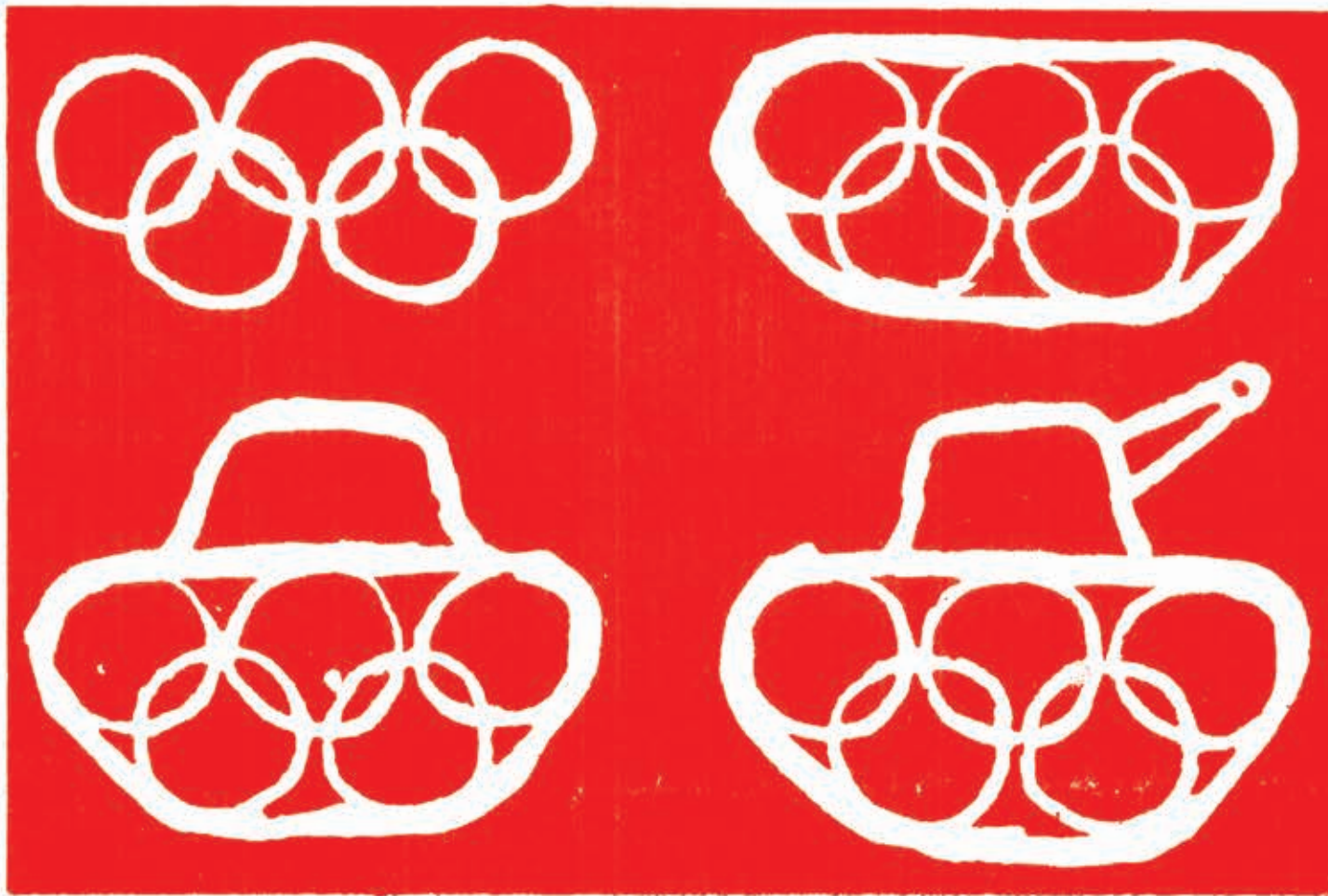

ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΠΡΩΤΟΠΟΡΙΑ

№ 35
29 ΙΟΥΝΗ '80
δρμ. 10

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ

**ΟΛΥΜΠΙΣΜΟΣ
ΠΑΝΤΑ ΣΤΗΝ ΥΠΗΡΕΣΙΑ
ΤΩΝ ΑΦΕΝΤΙΚΩΝ**

σελ. 4-5

ΣΥΜΠΑΡΑΣΤΑΣΗ ΣΤΟΝ ΑΓΩΝΑ ΤΩΝ ΤΕΧΝΙΚΩΝ ΤΥΠΟΥ

η νέα τεχνολογία
στις εφημερίδες
και τι σημαίνει

σελ. 10

**ΕΞΩ ΟΙ
ΧΑΒΟΥΖΕΣ
ΑΠΟ ΤΙΣ
ΣΥΝΟΙΚΙΕΣ**

σελ. 2-3

ΟΛΥΜΠΙΑΔΑ ΤΗΣ ΜΟΣΧΑΣ

Όταν τα Κ.Κ. παίρνουν τη σκυταλή του βαρώνου Κουμπερτεν

Στις 26 τή ώρα "Ολυμπιάδες" ή προσωποποιητικά φέρωστερά μας είχε συνηθείς σε μία "κριτική" στάση "Καλό βέβαια να'αθλούνται οι νέοι αλλά τή τόσο εκατομμύρια που ξεδιώχονται για τήν διοργάνωση τών "Ολυμπιακών αγώνων θα μπορούσαν να διατεθούν καλύτερα για άλλες ανθρώπινες ανάγκες όπως σχολεία, νοσοκομεία κλπ. ή ακόμα για τήν ανάπτυξη του αθλητισμού σε βάθος και όχι σε βιτρίνα." (Κάθε πόλη και στάδιο κάθε χωριό και γυμναστήριο)

Αυτό τό κλισιογόμοισμα που προσαπεί να πείσει τούς καπιταλιστές όλων τών χωρών που ξεδιώχονται από τήν εκατομμύρια ότι ή επένδυση τους είναι λάθος κινείται στο έδαφος τής βασικής επιδίωξης τής αστικής προπαγάνδας νύχι από τούς άνοητους: "Ότι οι "Ολυμπιάδες είναι ή πρέπει να κρατηθούν άσχετες με πολιτικές με ιδεολογίες, με συγκεκριμένα πολιτικά συμφέροντα. Καί βέβαια αυτό τό τύπο ή κριτική αντιπαράθεση του άπελευθερωτικού κινήματος τής εργατικής τάξης στην λαοκρατική ιδεολογική πίστη και διαπαιδαγώγηση του άνωτατού ή άστικής τάξη με τούς "Ολυμπιακούς πόντι στο σύνολο του"

"Ετσι κάθε τέσσερα χρόνια ή παλίκαση φωνή τής τηλεόρασης μπαίνει και στο τελευταίο εργατικό σέτι και, στην μέθρα παράγκα τών προσώπων τών μεγαλοπόλεων περιγράφονται τό πώς θαυμάσια μπορεί να πετύχει ό άνθρωπος με τήν επιμονή και τήν πενιχρή προσπάθεια αλλά και πώς σκληρά είναι ή σύγκρουση με κάθε άλλον που διεκδικεί να τού σέει ή θέση (στο βάρρο). Κουβαλώντας τό πανανθρώπινα ζιτανικά του "Ολυμπιακού" στο όνομα τής συναδέλφωσης τών λαών τών πύ άποροκόσμου αβελνισιό - με τήν ύπ οσπίρη των "δικών μας άθλητών" - στο όνομα τής "έγνευσης άμιλίας", τών πύ άγριο άνταγωνισμώ, στο όνομα του παλινιδιού και του σπόρι τή σκληρά "πειθαρχία στο "οκοπό" - στο "κάεξαι ό πρώτος" στο όνομα του κάθε καλοκουρδισμένου στάδ-πρωταθλήτ ήν ποροβή τής νέας νόμοας

στο όνομα και στο πνεύμα-του ίδανι και του άπιαστου άναιρου για τόν έργάτη ή τόν νεολαίο τής φτωχολι τινιάς που από τήν έπαύριο τών άγώνων θα ριχτεί στο βελωσκεν για να γίνει ό Σπίτζ, ό Βίρεν, ό Χουαντορένα ... Τό άπιο τής πειθαρχίας στα σύγχρονα "άνώτερα ιδανικά" τής θριαμβικής επικράτησης Με τήν συν τριβή όλων τών άλλων, χρησιμοποιού μένο σε τεράστια μαζική κλίμακα ανά άποσειλίωση μπροστά στα έκρηκτικά άδειξόδα τής θλιβερής καθημερινότητας, μπροστά στα καλέσματα τής ταξικής πάλης.

Καί βέβαια οι "Ολυμπιακοί είναι ή κορυφή τής πυρμίδας τής άστικής ιδεολογίας και πρακτικής στα σπόρι και τόν αθλητισμό. Στη βάση, στους μεγάλους έθνικούς συλλόγους ή τό μικρά άθλητικά κλάμπ και γυμναστήρια στα γειτονικά τό πρόγματα είναι πύ καθαρά. Στις πύ πολλές περιπτώσεις ή παραπροατυπικό τύπου γνάνωξη τής νεολαίας και ή σημαντική έπιτροπή φασιστικών όργανώσεων γίνονται τό κύριο φαίνόμενα.

Είναι άδικοκό να έκφράσουν κα-νεεις τό πνεύμα τού σύγχρονου "Όλυμπιακού καλύτερα από τόν ίδιο τόν έδρυτή του, τόν βαρόνο Ντέ Κουμπερτεν": "... Χαρακτηριστικό του σύγχρονου "Ολυμπιακού είναι ότι πρόκειται για μία άριστοκρατία, μία έλιτ. Μία άριστοκρατία που ξεκινάει από μία έξουσιαστική βάση και καθορίζεται μόνο από τήν σωματική άνω τερότητα και τς μυϊκές δυνατότητες του κάθε άτόμου. Αυτή ή άριστοκρατία πρέπει να είναι μία έξουσία υν. Οι έπιτόεις είναι φράδα από όλα άδελφοί από τό δικά, άνδρες γενναίοι και ένεργητικοί, που συνδέονται με ένα όρασι πολύ πύ λογικό άπ' αυτόν τής συντοφικότητας: στην ίδια βάση τής άλλοποβοθείας που είναι ή άστική αντίπαροσθήκη τήν ίδια τής άστικής σης και τής προαπέρας. ... Ο σύγχρονος "Ολυμπιασμός είναι μία έλιτ που άρπάζει όλο ενώνονται για να άναστηθούν οι καταπιόντες, ό άποστοι τών σύγχρονων σπόρι... "(Η. νιέ Κουμπερτεν τόν "Ολ. βάσεις του σύγχρονου "Ολυμπιακού"). Δέν είναι τυχαία

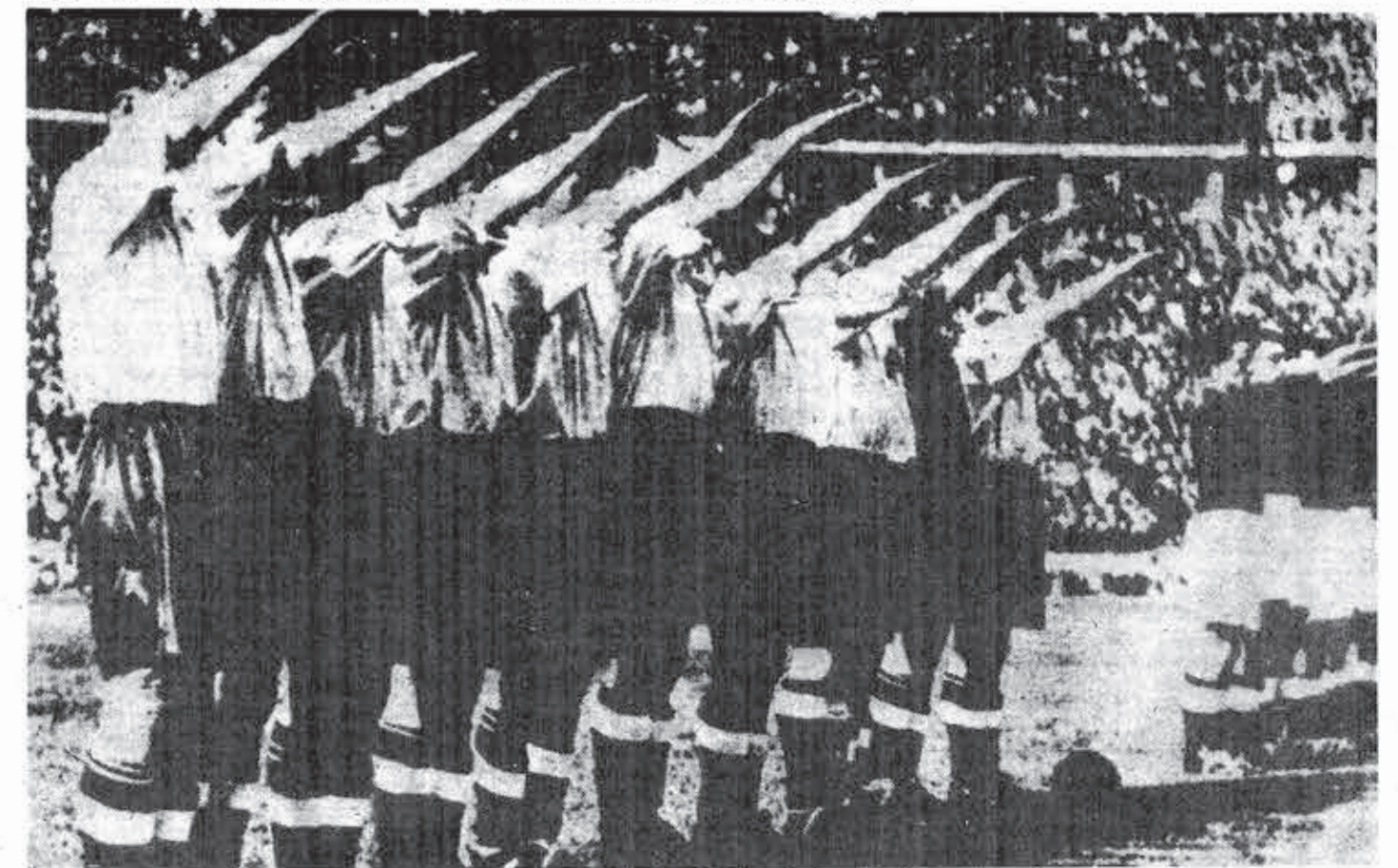
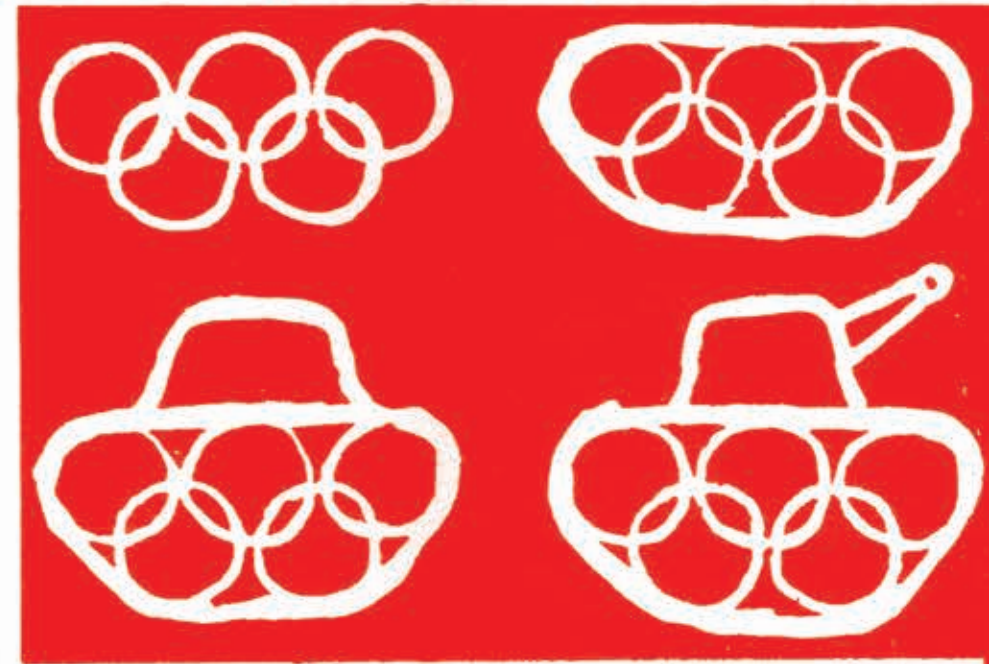
πού αυτός ό λόγος έκφωνήθηκε από τόν έγγνητό έπιτόει στις 4 Αύγουστου 1936 στο Βερολίνο μπροστά στον άλλο "έπιτόει - κατακτητή" τόν "Αδόλφο Χίτλερ.

"Απέναντι σ' αυτή τήν πρακτική στα σπόρι και σ' αυτή τήν ιδεολογία που συνόησε ό βαρόνος έδρυτής τών ολυμπιακών αγώνων, τό έπαναστατικό κίνημα τών αρχών του αιώνα κράτησε μία στάση συνολικής αντίπαροσθήκης και σύγκρουσης' όλη τήν Εύρώπη τό ΚΚ πρωτοστατούν στο άνοιγμα εργατικών άθλητικών ένώσεων με στόχο τόν αθλητισμό και τό παιχνίδι για τούς εργάτες και τούς νέους άλλα και τήν σύγκρουση τών θλιπτασμο του άνταγωνισμώ - με τόν πρωταθλητισμό - και τή μελιταριστική όργάνωση τής νεολαίας και τούς βινταισμό που καλλιεργούσαν οι καπιταλιστές μέσα από τούς έπίσημους άθλητικούς συλλόγους ... Είναι τό "Κόκκινα Σπόρι". Τό 1921 στο 3ο συνέδριο τής Διεθνούς στη Μόσχα δημιουργείται ή "Ένωσι Σπόρι και Γυμναστικής" ή "Κόκκινη Άθλητική Διεθνής".

"Ενώπιον στίς άστικές ή κρατικές άθλητικές ένώσεις που έχουν σόν στόχους: Τή προτοιμασία τής νεολαίας για τόν άστικό στρατό. Τήν έξέλιψη του έθνικισμού και τού σωματισμού. Τή δημιουργία μαχητικών στελεχών ένάντια στο προλεταριάτο ... ή "Άθλητική Διεθνής"... όρβ στο κέντρο τών σπόρι με βάση τς άρχες τής άναστασιακής πάλης τών τό ένω...

Αυτή ή πολιτική τής σύγκρουσης με τόν έπίσημο αθλητισμό που ξεκινάει από τήν δημιουργία άθλητικών ένώσεων σε διάφορα έργοστάσια και συνικτικες και φτάνει μέχρι διεθνείς άθλητικούς αγώνες τών εργάτων (θα ρεκλωνί 1936) κρατεί μέχρι τό μέσο τής δεκαετίας του '30.

"Η σταθεροποίηση του Σταλινισμού στην ΕΣΣΔ και στην Διεθνή, όπιας σ' όλο τό μέτωπο σημάει τήν έδωση τής αυτόνομης πολιτικής έκπασης του προλεταριάτου, έτσι και στο άθλητισμό σημάει τήν έγκατάλειψη τών "κόκκινων σπόρι". Η πολιτική τών λαϊκών μετώπων και τής έ

"Ολυμπιάδα του Βερολίνο 1936: Η άγγλική ομάδα ποδοσφαίρου χαιρετά νικητικά τόν φάρο, ό "Ολυμπιακός σε όλη του τή όδω.

θδικής ένότητας ένάντια στο φασισμό που έγκενιάζεται στένει τό ΚΚ να ύποστηρίζουν τς έθνικες τους" ομάδες να προβάλλουν τό καθένα τούς έθνικούς πρωταθλητές και να κάνουν έποικοδομητικές κριτικές στις κυβερνήσεις τους για τό πώς θ' άναπτυχθεί καλύτερα ό δικός τους αθλητισμός. Σιγά - σιγά ή Κόκκινη Άθλητική Διεθνής γίνεται μακρυνή ά νύμηση και τό ΚΚ διεκδικούν από τήν άστική τάξη μεγαλύτερη συγγένεια με τς ιδέες του βαρόνου Ντέ Κουμπερτεν. Έτσι φτάνουμε στην σύγχρονη κριτική τής "Ολυμπιάδας πχ στο Μόντρεάλ τό 76 στη βάση τών αόλων έξέδων που έγιναν.

Σήμερα τό πρόγραμμα με τούς "Ολυμπιακούς στην Μόσχα έχουν προχωρήσει άκόμο περισσότερο. Μετά τήν άπόφαση τών Άμερικάνων και όρισμένων συμμάχων τους να σαμποτάρον τήν "Ολυμπιάδα, τό ΚΚ όλο του κόσμου έχουν έξελιχτεί στους πύ προωθημένους όπαούς του "Ολυμπιακού Παραοισμόζοντος τών άνοητων σών με ή πανανθρώπινη γιορτηθήρης, έξυ μώνοντας τς άμυμιακές ιδέες, κριτικώρον τούς άστικούς για "άνωτισμό" ή τήν πολιτική με τόν αθλητισμό" Σ' αυτό τόν φιλάθλο όρβω τό ΚΚ έξεκεί με άξέλιξη στο πρωταίστο. Με τς κινηποισίσεις για τήν ύποδοχή τής φλόγας σε κάθε πόλη. Με τόν

κάμπο να συνοδεύει τήν "ιερή φλόγα" μέχρι τήν άόουσα. Με τς έπερωθήσεις στην Βουλή για τό "Ολυμπιακά γραμματόσημα και τό μπλουζάκι με τό όνομα. Με τήν πλήρη δημοσιογραφική κάλυψη από τόν Ριζοσπάστη. Και κύρια με τή προσθήκη τής ΚΝΕ να έρεβλαει περισσότερο τό κόσμο για τήν παρακολούθηση τών άγώνων. Χαρακτηριστικό είναι διστατά Πανεπιστήμια έχουν στείλει παντού στέκια" για τήν καλύτερη παρακολούθηση τής πρώτης σοσιαλιστικής "Ολυμπιάδας. Μία κινηποισίση που δέν έχει τίποτε να ζητήσει από τς κινηποισίσεις του κρατικού μηχανισμού, σε προηγούμενες "Ολυμπιάδες.

Στό όνομα τής ύπεροπισίης τής "μαιάς-ρωσίας" άνθρωποι υπό άναστρονιό στο κομμουνιστικό μπλοκ στην ύπηρεσία του Άρόβου Κιάνιν, με ιδεολογική άναστροπή τς άπίστεως του βαρόνου Ντέ Κουμπερτεν.

"Ας περιμένουμε όμως να δοίμε πώς θα κρατήσει ό "Ολυμπιασμός του ΚΚΕ. Έως σε τέσσερα χρόνια στην "Ολυμπιάδα τού Λόζ Άντζελες" ό Ριζοσπάστη άνακαλύψει πάλι πώς ό άκαρπός καταλιαιστές χαλάνε ή σεκατομύρια για τό "άθλητισμό-βιτρίνα" τήν όρα που στην "Αφρική ό κόσμος πεθαίνει από τήν πείνα.

ενας εργατης μιλαει για τον "σοσιαλιστικο παραδεισο."

"Η έκπαρτεία του ΚΚΕ όπό του "Ολυμπιακού πνεύματος συνδέζεται με μία παράλληλη διακημοιστική έκπαρτεία όπό τής "παρτείας του σοσιαλισμού". Καθώς ή προβλή τής παγκόσμιας έπικαιρότητας συγκεντρώνεται στο "Ολυμπιακό χωριό τής Μόσχας, ό "ύπεροτικός σοσιαλισμός" βάζει τό καλό του για να άποδείξει ότι έκει τό πρόγραμμα δέν είναι όπιας στο καπιταλισμό. Στο πλαίσιο αυτό κάθε φωνή που μπορεί να άμαρτάσει τήν ήκία του "σοσιαλιστικού παραδεισου" φανερώνοντας τήν πραγματική κατάσταση τών εργάτων στην ΕΣΣΔ πρέπει να σιωπάει, όλοάτερα όταν πρόκειται για ένα συνδικαλιστική εργάτη που έπι χρόνια άγνοιάζεται ένάντια στην έκαπέλευση μέσα στην ίδια τήν ΕΣΣΔ. Έτσι ό Βλαντιμίρ Βογκνενεβιτς Μπρσλαβ, έξοτικός στέλεχος τής έλευθέρης Πανεπαγγελματικής Έπι τής δύναμη που άντιπροσωπεύουν άνω της τών "Βογατών (ΣΜΤ) έπέλεξε πρόσφατα στην Βιέννη για να άπαυλαγού ό ασβεστικός άρχος από τήν παρουσία του.

"Ανωτιστής εργάτης ό Μπρσλαβ έχει περάσει 9 χρόνια στις φυλακές και σε ψυχιατρία για συμμετοχή σε άπεργίες, για συμμετοχή σε παράνομη μαρτυρική δράση για κατοχή πολλώγρονου, με δύο λόγια γιατί άντειτέτοι κίνημα πολιτεύεται τό Σοβιετικό καθίστος από τήν σκοπιά τών εργατών. Άπαρτη: Πρώτα γύρω από τούς μεσοθέρες μόνο όστερα από πολλές κινηποισίσεις συμπαράστασης στη δό-θους, γιατί ένας μεσοθέρας τό άνα όλογοισμώ (6,0%) τών άνω πύ άνα μισθωτό μέλος τής οικογένειας. Κά τήλος ή άνεργία. Τυπικά δέν ύπαρχει για τόν ύπαρχον γραμεια άνεργίας και άποζηλωθείς αλλά ύπαρχουν ό έκατομμύρια χιλ. + λιόδες άνθρώπων που βρισκονται σε στρατοπέδα έπειδή δέν έχουν δουλειά για πάνω από 4 μήνες."

"Ερώτηση: Πώς ένας εργάτης, και ό ένος ύπομηχανικό και μέλος ύπαλληλου, έγινε άντιπολιτευόμενος;"
"Απάντηση: Δέν ήμου παρά 12 χρονών τό καιρό του 20ου συνέδριου, αλλά και σ' αυτή τήν ηλικία άκόμο, τό σόκ ήταν σκληρό για μένα. Ό άνθρωπος που για τούς περισσότερους Σοβιετικούς ήταν ένας ήμιθερος γίνονταν έσοφικά έγκληματίας. Δέν ήμου τό καταλάβω αυτή ή στροφή γιατί στο σχολείο με είχαν μόλις να πιστώσει πάντα αυτό που έλεγαν οι έσμηριόεις και τό συνθήματα. Είχα ξεκινήσει να γίνω ένα ύποδελμα κομμουνιστή, παρ' όλα αυτά που ζύμειν ή βαβαλιότητα ότι ή δάφθειά που έγιναν οι έσμηριόεις δέν ήταν δόλοκληρη ή άλήθεια.

Άλιο άρρότερο, εργαζόμενος ήδταν έγινα μαρτυρας μιας άπόπειρας λιμενεργατών στην Καμπατάνκα. Ήταν έποικιακό εργάτες χωρίς σταθερή φασαία, οι περισσότεροι παλιοί φυλακιόμοι, τό έλαος τής άστυνομίας και τό κομμουνιστικό μηχανισμό. Τούς δίνανε μισθούς πολύ κάτω από τόν μισθό, όταν ένα πρωί ξεκίνησαν τήν άπεργία άνούμενοι να ξεφορτώσουν ένα πλοίο. Με μίσθου μια άπεργία πέτυχαν μία μικρή άεσηση. Άργότερα στο ήλεκτρικό κέντρο που δουλεύα, άρνήθηκαν να μας πληρώσουν. Ένα πρωί που διακομιστήσαν. Κινητοποίηση ήκαμε και σε μία μέρα πέτυχαμε τό αίτημα. Καθώς ήμου άπ' αυτούς που πρωτοστάτησαν σε λίγο άπολύθηκα με τό αίτιολογικό τής "μεωμένης άπο τελεματιστικότητας". Τότε ήμου μόλις 18 χρονών.

"Ερώτηση: Η άστυνομία δέν είχε έξέμβει σ' αυτές τς περιπτώσεις;"
"Απάντηση: Οι Σοβιετικές άρχες παίρνουν πολύ στα σοβαρά τς άνοητες μένες εργατικές κινηποισίσεις. Εθνικά ύποχωρούν γρήγορα, και σε πολλές περιπτώσεις, όταν ένα κίνημα έχει ήδη άποκτήσει κάποιο πλάτος, συμβαίνει να έμφανίζεται έπι τόπομ κάποιο μέλος του Πολιτικού Γραφ' ύφειυία να άκανοπισίσει τό αίτηματα όστε να σταματήσει ή κινητοποίηση. Μετά όταν όλα γίνουν όπιας πρώτα, αρχίζου να χτυπάνε τούς άργαυτές. Με συλλήψεις ή τούλάχιστον με άπολύσεις που, καθώς είναι, παράνομο τό να μην δουλεύεις, πολύ σών τομα γίνεται τό ίδιο πρόγμα.

"Ερώτηση: Μάες για άπεργίες στην ΕΣΣΔ σόν να είναι ένα συνηθισμένο φαίνόμενο."
"Απάντηση: Είναι επειδή γίνονται πολλός, αλλά επειδή βέβαια καμιά έση μερλόδα δέν γρώφει για' αυτές, κυκλόφορου μόνο οι προφορικοί διαδόσεις. Είναι πολύ άδικοκό να πάει κανείς να έπαληθείσει έπι τόπομ, και ή αυτό άνα και γίνονται πολλές κινηποισίσεις μαθεύονται μόνο όρισμένες."

Στή Μόσχα για να μη διαταραχτεί ή γαλήνη τών "Ολυμπιακών οι διασπονούντες κλειώνονται στα Φυλακία.

Σήμερα γύρω στους διακόσιους, χωρισμένοι γύρω στις δέκα ομάδες που σχηματίζονται έτε από ανθρώπους που γνωρίζονται μεταξύ τους έτε με έπαση με ένα κοινό γνωστό. Κάθε ομάδα έλεγχει ένα άντιπροσωμο π' ό συμμετέχει στις κανονικές συνεδριάσεις. Πηγαίνοντας σε μία από αυτές είναι πύ πλάστικα τήν τελευταία φορά στη Μόσχα. Αυτές τς μέρες άλλα δέκα στελέχη μας πιασθήκαν ή άπολύθησαν.

"Ερώτηση: Καί παρ' όλα αυτά πώς τς

τεύεις ότι μία άνεξάρτητη εργατική όργάνωση μπορεί σήμερα να άναπτυχθεί στην ΕΣΣΔ;"
"Απάντηση: Για τήν όρα δέν πρόκειται παρά για τό έμβρο. Άλλά τό ΣΜΤ βγαίνει από μία διαδικασία πύ τίποτα δέν μπορεί πύ να 'σταματήσει. Η άναγώγη άρχίζει να φωνάει μέσα στους εργάτες που άρχίζου ταυτόχρονα να συνηδοποιοούν τούς μεσοθέρες και άνοητοισίσεις."

"Ερώτηση: Γύρω από τούς διεκδικητές και σε ψυχιατρία για συμμετοχή σε άπεργίες, για συμμετοχή σε παράνομη μαρτυρική δράση για κατοχή πολλώγρονου, με δύο λόγια γιατί άντειτέτοι κίνημα πολιτεύεται τό Σοβιετικό καθίστος από τήν σκοπιά τών εργατών. Άπαρτη: Πρώτα γύρω από τούς μεσοθέρες μόνο όστερα από πολλές κινηποισίσεις συμπαράστασης στη δό-θους, γιατί ένας μεσοθέρας τό άνα όλογοισμώ (6,0%) τών άνω πύ άνα μισθωτό μέλος τής οικογένειας. Κά τήλος ή άνεργία. Τυπικά δέν ύπαρχει για τόν ύπαρχον γραμεια άνεργίας και άποζηλωθείς αλλά ύπαρχουν ό έκατομμύρια χιλ. + λιόδες άνθρώπων που βρισκονται σε στρατοπέδα έπειδή δέν έχουν δουλειά για πάνω από 4 μήνες."

"Ερώτηση: Γιατί ή όργάνωση άντιπολιτεύηση γίνεται κυρίως από διασκοιμένους;"
"Απάντηση: Δέν συμφωνώ. Δέν είδα άκόμο διασκοιμένους να κάνουν άπεργίες. Αυτό που είναι άλήθεια είναι ότι οι εργάτες είναι λιγότερο έκαπαιδευμένοι και έτσι ξεχούν λιγότερο να χρησιμοποιούν τούς νόμους για να ύπερασπισουν τόν έαυτό τους. Οι κινηποισίσεις τους μένουν άθώρες και χωρίς συνέλεια. Άλλά οι εργάτες φοβούνται πολύ λιγότερα από τούς διασκοιμένους. Δέν έρωχουν καριέρα για να χάσουν, θα μείνουν για πάντα εργάτες, και άκόμο άνα χάσουν τήν θέση τους μπορούν να έλπιζου να βρούν μιά άλλα."

"Άκόμο, καθώς τό κόμμα όρελίζει να είναι προλεταριακό, στους εργάτες έζηταν να προσχωρήσουν ένω οι διασκοιόμενοι γράφονται στις λίστες άνομης γιατί άνα δέν γίνουν μέλη δέν κάνουν καριέρα. Για τούς εργάτες τό να προσχωρήσουν δέν έχει παρά όσχημες συνέπειες: τό να πλοάνονται ύνα συνδρομή ή να κάθονται για συνεδριάσεις και έξω από τό χρόνο εργασίας, ένω όσοι άνεβαίνουν στον μηχανισμό χάνουν τήν έκτίμηση τών παλιών συντρόφων τους."

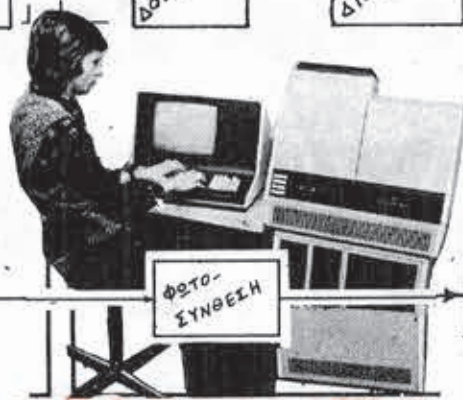
"Ερώτηση: Είσαι άρκετά κριτικός στην άντιπολιτεύηση τών διασκοιμένων. Γιατί;"
"Απάντηση: Είμαι άρκετά κριτικός και άρκετά σκεπτικός για τό φαίνομένο, αλλά θα ήθελα να έκφραστώ με προσοχή, γιατί αυτά τό προβλήματα δέν έχουν άκόμο ξεκαθαριστεί στο πλαίσιο τής άντιπολιτεύσης. Ας πώ με ότι οι ήθικές άρχες ύπαγορεύουν στον καθένα να ύπερασπίζεται και πόλιν φίλο όταν δικαίεται για τς ιδέες του. Με βάση αυτή τήν άντίληψη τό κίνημα τών διασκοιμένων είναι ένα είδος άλλοποβοθείας άνώμοτο σε άνθρώπους του ίδιου κοινωμικού περιβάλλοντος και τής ίδιας κοινότητας, όπιο δέν μπορεί να υπερασπιστεί από τούς άνοητους. Ας πώ με ότι οι ήθικές άρχες ύπαγορεύουν στον καθένα να ύπερασπίζει τό ανθρώπινα δικαιώματα ή τούς εργάτες. Πρόκειται για μία μορφή δικρλεσιών. Τό κίνημα τών διασκοιμένων είναι μάλλον μία φιλελεύθερη κίνηση για τς έλευθέρους τό άτόμο παρά ένα δημοκρατικό κίνημα. Εγώ είμαι δημοκράτης, δηλαδή ύποστηρικτής του να άνήκει ή έξουσία στο λαό."

ΝΕΑ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑ

“Η παλιά τεχνολογία...”

και η νέα

Εργατική Πρωτοπορία
ΕΠΙΜΕΡΙΑ ΤΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΩΝ ΕΡΓΑΤΩΝ

ΟΙ ΕΡΓΑΤΕΣ ΤΥΠΟΥ ΑΝΤΙΣΤΕΚΟΝΤΑΙ

Οι ιδιοκτήτες των εφημερίδων έχουν κηρύξει Λόκ-άουτ έδω και 10 μέρες. Καθημερινά χάνουν τεράστια κέρδη από την κυκλοφορία και τις διαφημίσεις, γιατί ξέρουν ότι δεν πετύχουν θα βγάλουν πολύ περισσότερα στο μέλλον.

Θέλουν με κάθε τρόπο να κάμουν την αντίσταση των τυπογράφων των εφημερίδων και να εφαρμόσουν άμεσα την νέα τεχνολογία (φωτοσύνθεση) στην έκδοση των εφημερίδων. Εάν το καταφέρουν τα κέρδη τους θα μεγαλώσουν γιατί θα κάνουν τη δουλειά τους πιο γρήγορα και με λιγότερους εργάτες.

Εναντία στη προοπτική αυτής της ανεργίας και της εντατικοποίησης του ρυθμού δουλειάς είναι που κατέβηκαν σε άπεργία οι τεχνικοί τύπου πριν 15 μέρες, και πριν προλάβουν να κηρύξουν την πρώτη 48ωρη, οι ιδιοκτήτες εξαγκη κηρύξει ήδη Λόκ-άουτ.

Η διαμαχη λιθογραφιών τεχνικών τύπου

Λίγο πριν την άπεργία των τεχνικών τύπου εμφανίστηκε η σύγκραση ανάμεσα στην ΕΤΗΠΤΑ (τό σωματείο των τεχνικών) και στο σωματείο των λιθογράφων. Η πρώτη κατηγορία σε τούτο δευτερο ότι προτρέπει

τα μέλη του να λειτουργήσουν σαν άπεργοασιακός μηχανισμός ενάντια στους εργάτες τύπου. Έτσι τόσο στην επιχείρηση Αφοί Τερζόπουλοι όσο και στο Ταχυδρόμο ζήτησε από τους πιεστές να φύγουν από το σωματείο των λιθογράφων και να γραφτούν στην ΕΤΗΠΤΑ. Τό αποτέλεσμα της μεταγραφής ήταν η απόλυση (μετά από τη πρόταση του Σωματείου Λιθογράφων) όλων των μεταγραφέντων και από τις δύο επιχειρήσεις.

Ο καινός έμοιζε σαν τσακωτός για μέλη εάν δεν ξέσπαγε μετά από λίγες μέρες η άπεργία των τεχνικών τύπου. Τότε βγήκε στην φόρα και η προσπάθεια των εργοδωτών να υποσκάψουν τις αντιδράσεις των εργατών τύπου στο πέρασμα της νέας τεχνολογίας και να αντιμετωπίσουν αν χρειαστεί ακόμα και μία άπεργία. Και έπειδή στα περιθωριακά έχει ήδη εφαρμοστεί η νέα τεχνολογία οι ιδιοκτήτες των εφημερίδων προσπάθησαν να φτιάξουν ένα άπεργοασιακό μηχανισμό μέσα απ'αυτά (Τερζόπουλοι Ταχυδρόμο κ.ά).

Νέα τεχνολογία: αμέρχια - εντατικοποίηση

Μέλη της ΕΤΗΠΤΑ είναι οι ειδικοί κειμενογράφοι εργάτες των εφημερίδων και όχι όσοι δουλεύουν σ'αυτές. Υπάρχουν άλλα σωματεία όπως η Ένωση υπαλλήλων Αθηνών τύπου, η Ένωση του προσωπικού των πρακτορείων και η Ένωση συντακτών που καλύπτουν τους υπόλοιπους εργαζόμενους.

Σαν πιο ειδικευμένοι και μέμε γάλη παράδοση του κλάδου οι εργάτες της ΕΤΗΠΤΑ είναι οι πιο καλοπληρωμένοι. Αυτό άλλωστε τού πετυχαίνουν γιατί μία έρα άπεργίας σημαίνει για τους ιδιοκτήτες μεγάλη χασούρα (μόνο τις διασημότητες που χάνουν να λογαριάσουν προτιμούνά δίνοντά μεγάλα μεροκάματα). Έτσι μο λονότι η διοίκηση του σωματείου δεν είναι ούτε μαχητική ούτε άριστο μπορεί και πέτυχαίνει μεγάλα μεροκάματα στην γνήνη στην δύναμη του ίδιου του κλάδου.

Με την νέα τεχνολογία η δύναμη αυτού του κλάδου θα εξαφανιστεί, με αποτέλεσμα να χάσουν πολλές από τις κατακτήσεις τους. Κατ' αρχήν ένα μεγάλο κομμάτι των έργων, οι λινοτύπες, οι διορθωτές και

οι σελιδωτές θα εξαφανιστούν τελείως. Την δουλειά του λινοτύπη και του διορθωτή θα την κάνει η φωτοσύνθεση και του σελιδωτή ο μοντάζορ των φύλλων. Αυτό που θα την πληρώσουν είναι οι μεγάλοι στην ήλικία ενώ για διάφορους νέους φροντίζουν οι ιδιοκτήτες να τους μετακατεύσουν.

Ταυτόχρονα η άνεργια θα επεκταθεί και στους άλλους κλάδους των εργαζομένων στις εφημερίδες γιατί η νέα τεχνολογία θα έχει σαν αποτέλεσμα να ανέβει ο ρυθμός παραγωγής σε όλη τη διαδικασία έκδοσης και κυκλοφορίας της εφημερίδας. Αρκεί να σημειωθεί ότι η απόδοση της φωτοσύνθεσης είναι 3 φορές μεγαλύτερη από αυτή της λινοτυπικής. Γι'αυτό κρατήθηκε αυτός ο ρυθμός θα επιβληθεί η αυτοματοποίηση και στους υπόλοιπους. Τά πιεστήρια θα δουλεύουν με πιο γρήγορο ρυθμό, οι δημοσιογράφοι οι σελιδωτές κ.ά. Τό αποτέλεσμα θα είναι όχι βέβαια λιγότερες ώρες δουλειάς αλλά λιγότερα εργάτες σε όλους τους τομείς.

Μ'αυτή την προοπτική οι εργοδότες θα πετύχουν μ'ένα πάρο δύο τρυγόνια. Απ'την μία να ανεβάσουν ακόμα περισσότερο τα κέρδη τους και από την άλλη να κτυπήσουν τη συνδικαλιστική οργάνωση των εργατών.

Η οργανωμένη δύναμη των εργατών στην κάθε εφημερίδα θα χαθεί γιατί με την χρήση της φωτοσύνθεσης θα εξατομικοποιηθεί πολύ η δουλειά και θα χαθεί η επαφή των εργατών μεταξύ τους. Η επικοινωνία του λινοτύπη με τού διορθωτή με τού σελιδωτή με τόν πιεστήρι παραλληλαί εργοδοσία θα μπορεί να έχει μεγαλύτερη επέμβαση στην οργάνωση της παραγωγής (ρυθμός, απόλυσεις, χώρος δουλειάς).

Γιαυτό και οι τεχνικοί τύπου κατέβηκαν σε άπεργία έστω και την τελευταία στιγμή (η διαδικασία έχει αρχίσει από παλιά) για να σταματήσουν την εφαρμογή της νέας τεχνολογίας με τούς δρους που ήθελε και συνέφερε τούς ιδιοκτήτες.

Τι είναι αυτή η νέα τεχνολογία

Η εφαρμογή της νέας τεχνολογίας δεν περιορίζεται μόνο στις εφημερίδες έχει αρχίσει ήδη να εφαρμόζονται τόσο στις διάφορες περιοδικές εκδόσεις όσο και στους άλλους κλάδους. Γραφεία, τράπεζες, βιομηχανίες.

Σε πρώτο στάδιο έχει καθιερωθεί η φωτοσύνθεση (άρκετοι δακτυλογράφοι έχασαν την δουλειά τους) που ήδη επιβάλλει μία συγκεκριμένη

αυτοματοποίηση (αυτόματος καθορισμός των μεγεθών των γραμμάτων, αυτόματη διορθωση των λαθών κ.ά). Σε δεύτερο στάδιο θα χρησιμοποιήσουν και κομπιούτερς που θα εξασφαλίζουν την αυτόματη συγκέντρωση αποθήκευση και μετάδοση κειμένων, πληροφοριών, γνώσεων.

Αυτή η αυτοματοποίηση έχει γίνει δυνατή σε μεγαλύτερη κλίμακα λόγω της εξέλιξης στα μικροηλεκτρονικά (Silicon chip) όπου έχει και ναι πολύ φτηνή και εύκολη την χρήση των κομπιούτερς.

Στό τύπο η χρησιμοποίηση της φωτοσύνθεσης και των κομπιούτερς είναι χρήσιμη γιατί από την μιάς υπομεύει τόν χρόνο ανάμεσα στη συλλογή και στη κυκλοφορία των πληροφοριών και από την άλλη άποψη κείνει πληροφορίες που μπορούν να χρησιμοποιηθούν για άογότερα. Έτσι ενώ μέχρι τώρα οι κομπιούτερς χρησιμοποιούνταν μόνο από τις κρατικές υπηρεσίες πληροφοριών (Οί γωστοί κομπιούτερς της Γερμανίας για τού φακέλωμα κάθε "υπόπτου") τώρα μπαίνουν πιο πλατιά και στην χρησιμότη τύπου.

Αυτή η τεχνική έχει ήδη καθιερωθεί σε πολλές χώρες της Ευρώπης με μεγάλη αντίσταση απ'την μεριά των εργατών. Γιαυτό τού λόγο άλλωστε είχε διακοπεί και η έκδοση των Τάμης τού Λονδίνου για ένα ολόκληρο χρόνο. Τό συνδικατικό των εργατών τού που ζητούσε διάφορες εγγυήσεις για να αφήσει τά μέλη του να δουλέψουν τά νέα μηχανήματα.

Όπως έξω έτσι και έδω οι καπιταλιστές φρόντισαν να χρησιμοποιήσουν τή καινούργια τεχνολογία σε κλάδους άρκετά άνοργάνωτους και γιαυτό ουσιαστικά πέρασε χωρίς αντίσταση.

Ούτε οι δακτυλογράφοι άντιστάθηκαν στην αντικατάσταση της γραφομηχανής από την φωτοσύνθεση, ούτε οι αποθηκάριοι των βιομηχανιών για τήν εισαγωγή των κομπιούτερς στην καταμέτρηση των στόκ, παραγγελιών κ.ά. ούτε οι τραπεζοϋπάλληλοι για τήν εντατικοποίηση τού ρυθμού δουλειάς.

Μόνο με τήν εφαρμογή της στο καθημερινό τύπο μπόρεσε τού πρόβλημα της νέας τεχνολογίας να βγει στην επιφάνεια και να ανοίξει μία συζήτηση για τού πιά πρέπει να είναι η αντιμετώπιση των εργατών απέναντι σ'αυτή.

Μια δύσκολη μάχη

Η μάχη που έχουν μπροστά τους οι εργάτες τύπου είναι άρκετά δύσκολη. Δύσκολη γιατί από τήν μιά έχει να αντιμετωπίσει ένα δυνατό μέτωπο εργοδωτών που έχει τήν πλήρη προστασία της κυβέρνησης και από τήν άλλη μεριά υπάρχει τού πρόβλημα της καλύτερης οργάνωσης των εργατών των εργαζομένων στο τύπο για να μπόρεσουν να αντιμετωπίσουν μία τέτοια κατάσταση.

Σε σχέση με τούς εργοδότες, υπάρχει άπόλυτη συμφωνία απ'όλους για τήν εφαρμογή της νέας τεχνολογίας. Άκόμα και ο Ριζοσπάστης συ

μφωνεί μ'αυτή, γιατί τού αδελφό Πωλονικό κόμμα τού έχει δωρίσει όλα τά σχετικά μηχανήματα. Έτσι ενώ η πάρεχει διαφορετική αντιμετώπιση στο Λόκ-άουτ (Αυγή και Ριζοσπάστης κυκλοφορούν) στο θέμα της φωτοσύνθεσης υπάρχει άρκετη ταύτηση.

Για να αντιμετωπιστεί μία τέτοια κατάσταση χρειάζεται οι εργάτες τύπου (όχι μόνο της ΕΤΗΠΤΑ αλλά και των άλλων κλάδων) να ξεκαθαρίσουν πως αντιμετωπίζουν τού πρόβλημα της χρησιμοποίησης της νέας τεχνολογίας. Και επάνω σ'αυτό είναι που υπάρχουν οι μεγαλύτερες συζητήσεις.

Για τά άλλα σωματεία, εκτός ΕΤΗΠΤΑ τού θέμα εμφανίζεται άδιάφορο. Έκτός από μερικά ψηφίσματα συμπαράστασης δεν έχουν προχωρήσει σε τίποτε άλλο. Για τού σωματείο των λιθογράφων υπάρχουν και ψευδεπίθετες ότι απ'αυτό μπορεί να βγει ένιασχυμένος ο δικός τους κλάδος. Για τούς δους δημοσιογράφους μερικώς είναι έτοιμοι να συμμετάσχουν στην άπεργοασιακή εφημερίδα που έτοιμάζουν να βγάλουν οι ιδιοκτήτες.

Για ποιους η νέα τεχνολογία

Για τούς εργαζόμενους στον τύπο μαίνει να άκωντήσουν καθαρά στο έρωτημα τού ποός θα όφελθαι από τήν χρησιμοποίηση της νέας τεχνολογίας. Εάν απ'αυτή θα όφελθαι θούν τά άφεντικά τότε για τού έργατες θα σημαίνει άνεργια, εντατικοποίηση, άκάνθρωπες συνθήκες δουλειάς.

Εάν απ'αυτή θα όφελθαι οί εργαζόμενοι τότε θα σημαίνει περισσότερο έλεύθερος χρόνος, πιο άνετηκα καθαρή δουλειά, μεγαλύτερη έτικοι νωνία και οργάνωση ανάμεσα στους εργάτες.

Στόν καπιταλισμό συνήθως συμβαίνει τού πρώτο και όχι τού δεύτερο. Γιαυτό η πάλη των εργατών πρέπει να είναι ενάντια στη καθιέρωση της νέας τεχνολογίας εκτός αν είναι πολύ δυνατοί για να επιβάλλουν τις συνθήκες που θέλουν. Δηλαδή:

- * Να μην γίνει ούτε μία απόλυση.
- * Να δουλεύουν όλοι λιγότερες ώρες.
- * Να έχουν όσοι θέλουν τού δικό τους χρόνο να δουλέψουν τις παλιές μηχανές.
- * Να έχουν οι ίδιοι οι εργάτες τόν έλεγχο πάνω στο ρυθμό και τις συνθήκες δουλειάς.

Για να τά πετύχουν όλα αυτά χρειάζονται πολύ γερή οργάνωση της ίδιας της άπεργίας. Χρειάζεται δηλαδή από τήν μιά μεριά η μεγαλύτερη συμμετοχή και άποφασιστικότητα των εργατών της ΕΤΗΠΤΑ και από τήν άλλη η μαχητική και οσιαστική συμπαράσταση όλων των άλλων εργαζομένων στο τύπο.

Γιατί να τούτε είναι δυνατή μία τέτοια μάχη όπου για πρώτη φορά οι εργάτες θα μπόρεσουν να πούν ότι παλεύουν για τού δικό τους έλεύθερο χρόνο και όχι για τών άφεντικών.